THE CHARACTERISTICS OF SLANG IN PUPILS' LANGUAGE. A SOCIOLINGUISTIC APPROACH

Corina Cristoreanu

PhD Student, Technical University of Cluj-Napoca - Baia Mare Northern University Center

Abstract:Pupils currently use a colourful vocabulary, especially in a non-formal setting, this type of language considered deviation from the norm and present in their everyday speech is usually „spiced" up with slang terms, taboo words, but also puns.
The present research is mainly aimed at investigating slang in the school environment with the tools provided by sociolinguistics, focusing on the factors underlying the spread of this phenomenon (age peculiarities, level of culture, gender, family background, geographical context), as well as a lexico-semantic analysis of the terms frequently used by pupils on social networks, slang being considered „a marker of social difference" (Allen 2001: 265).
Drawing on William Labov's research on black American teenagers' language, we focused mainly on recording and analyzing the argotic terms identified on several chat groups from Facebook, as this is one of pupils' favourite social media platform. In parallel, using the observation method, we have gathered other argotic terms, present in pupils' spontaneous language, either during classes or during breaks.
Our study attempts not only to identify the key features of slang language in the school environment, but also to sketch a typology.

Keywords: slang, school environment, sociolinguistics, social media platform, chat.

1. Obiectivele și premisele cercetării

Cercetarea de față are ca obiectiv principal investigarea argoului în mediul școlar din perspectivă sociolingvistică, accentul căzând pe factorii care stau la baza proliferării acestui fenomen (particularitățile de vârstă, gradul de cultură, sexul, mediul familial, contextul geografic), dar și analiza particularităților lexico-semantice a termenilor frecvent utilizați de elevi pe rețelele de socializare, argoul fiind considerat „un marcator al diferențelor sociale" (Allen 2001: 265).

În ceea ce privește cadrul metodologic, pilonul central al acestei cercetări va fi observația directă, dar ne vom sprijini și pe datele oferite de interpretarea răspunsurilor primite în urma administrării unor chestionare care vizează identificarea opiniilor vorbitorilor, gradul de distribuție și de cunoaștere sau de înțelegere a termenilor argotici.

În prima parte a studiului vom înregistra contribuțiile teoretice importante care au ca obiect argoul, iar partea a doua a cercetării va fi axată pe analiza lexico-semantică a structurilor identificate și cotate ca termeni argotici în limbajul elevilor.

2. Corpusul

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

Constituit din cuvinte sau structuri identificate în limbajul folosit de elevi, în cadrul grupurilor conversaționale din mediul virtual, corpusul oferă o imagine de ansamblu, o proiecție în oglindă a feței ascunse a unor deprinderi verbale, manifestate la nivelul microstructurilor organizaționale[1] din cadrul școlilor.

Deși argoul este considerat de literatura de specialitate un fenomen caracteristic vorbirii, putem afirma că, la nivelul comunicării virtuale, frontiera dintre limbajul scris și cel oral a fost în mare măsură înlăturată. Această nouă perspectivă constă în faptul că, la fel ca în vorbirea față în față, în comunicarea virtuală, rolul emițătorilor și al receptorilor se schimbă rapid, constrângerile temporale și spațiale devenind nesemnificative. O altă particularitate concludentă a limbajului virtual se desprinde din observația pertinentă asupra celorlalte două laturi ale comunicării ca ansamblu, cea nonverbală și cea paraverbală, care sunt înlocuite, adesea, cu succes, prin utilizarea unor simboluri sau imagini care conțin mesaje cu diverse niveluri de semnificație. De asemenea, noile forme de exprimare au fost adaptate tendinței de *economie a limbajului* deoarece „populația școlară, receptivă la dinamica tehnologiei comunicării, se adaptează rapid și își asumă schimbările”[2] (Marian, Munteanu 2007: 88, *trad. noastră*).

3. Metodologia

Se constată că elevii utilizează, în mod curent, în cadrul interacțiunilor verbale care au loc într-un cadru nonformal, un lexic „colorat”, presărat cu termeni argotici, cuvinte tabu, dar și elemente preluate din limbajul familiar.

Luând ca reper și adaptând cercetarea laboviană (1977), utilizată pentru studiul limbajului adolescenților americani de culoare, ne-am axat, în principal, pe înregistrarea termenilor argotici prezenți în comunicarea din mediul virtual, în cadrul grupurilor de elevi. În paralel, prin metoda observației, am adunat alți termeni argotici, prezenți în limbajul spontan al elevilor, fie în timpul orelor, fie în timpul pauzelor.

4. Argoul[3] – considerații generale

De-a lungul timpului, *argoul* a fost definit din perspective diferite. Perceput inițial ca un limbaj periferic – transpus în cod literar, o *cenușăreasă* a limbii –, ulterior i s-a atribuit accepțiunea de „limbă secretă, parazită și artificială” (Guiraud 1973: 14). Această perspectivă a fost combătută de paradigma limbajului „proaspăt, crud, viguros, sprințar și pitoresc”, specific tinerilor, a limbajului „exuberant, dominat de puterile ilimitate ale fanteziei” (Tohăneanu 1977: 4). În concepția actuală, „trăsătura definitorie, marca de identitate a argoului se consideră a fi expresivitatea, nevoia constantă de a înnoi la nesfârșit cuvântul” (*ibidem*: 4).

Dacă luăm în considerare potențialul expresiv al argoului, în mediul școlar, considerat a fi un „conglomerat care reflectă diversitatea sociolingvistică” (Milică 2009: 122), se observă o ușurință în crearea unor termeni noi cu valențe argotice. Acest lucru este posibil, în primul rând, deoarece „vârsta fragedă îi ajută să fie nu numai accesibili la orice inovație” (Iordan 1975: 309),

[1]Prin această formulă ne referim la organizarea pe clase a elevilor în cadrul instituției școlare.
[2]„La population scolaire, réceptive à la dynamique technologique de la communication, s’y adapte rapidement et assume le changement” (Marian, Munteanu 2007: 88).
[3] O definiție comprehensivă a argoului este dată de Dicționarul francez *online*: „Termenul a desemnat la origine vorbirea oamenilor de joasă speță, dar, prin extinderea sensului, argoul nu mai este văzut în mod necesar ca o formă vulgară a limbii; există argou specific oamenilor culți: artiști, savanți, studenți” (*trad. noastră*).
„Le terme a désigné à l'origine le parler des gens de mauvaise vie dans les bas-fonds de la société, mais on en a étendu le sens, et l'argot n'est même pas nécessairement une forme de langue vulgaire; il y a les argots de gens cultivés: artistes, savants, étudiants” (http://www.granddictionnaire.com/ficheOqlf.aspx?Id_Fiche=17088242).

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

dar, în același timp, putem considera creativitatea un punct *forte* al elevilor din școala românească și nu numai.

Nevoia creării și utilizării unui astfel de limbaj, marcă distinctivă în rândul elevilor, derivă din specificitatea acestei categorii sociale: pe de o parte, nevoia de apartenență la un anumit grup social, cu care să se identifice, iar pe de altă parte, dorința de individualizare, de afirmare și de diferențiere de restul generațiilor. Tinerii „resimt mai acut nevoia de a se delimita de predecesori" (Zafiu 2001: 40), datorită unei „atitudini de nonconformism juvenil" (*idem* 2010:17).

Desigur, acest limbaj, specific anumitor categorii sociale, diferă de la un grup la altul. Dacă argoul are caracter preponderent secret în cadrul unor comunități care sunt considerate periferia societății, la nivelul elevilor se constată că dimensiunea *criptică* nu mai este dominantă, prevalând, în schimb, funcția *expresivă*, dublată de cea *identitară*. Crearea și utilizarea unui astfel de „limbaj neconvențional" (Stoichițoiu-Ichim 2005: 119) sunt determinate atât de nevoia de a ieși în evidență în cadrul unui anumit grup, cât și din dorința de creare a unei noi identități, în opoziție cu cea a adulților.

În general, dicționarele oferă o lectură bivalentă a argoului: pe de o parte, accepțiunea restrictivă de vorbire specifică unor subclase/subculturi din societate, iar, pe de altă parte, perspectiva unui lexic neconvențional, informal, în strânsă legătură cu organizarea diversă a societății.

„Poezia vieții cotidiene" (Allen 2001: 267), „sursă stabilă de pitoresc lingvistic" (Zafiu 2001: 14), „produs cultural al unei societăți moderne plurale, complexe, dinamice și interdependente" (Allen 2001: 265), „registru funcțional periferic în raport cu limba literară" (Stoichițoiu-Ichim 2005: 119), „idiom artificial" (Nagy 2015: 46), sunt doar câteva accepțiuni ale argoului, menite să arate evoluția graduală a acestui limbaj ce aparține unui registru neconvențional.

5. Argoul: evoluție istorică și traiectorie semantică

Limbaj specializat al pegrei, care a circulat inițial sub denumirea de *jargon* (secolul al XIII-lea), *argoul* este atestat, începând cu secolul al XV-lea, în țări precum Franța, Italia, Spania, iar în spațiul anglofon, din secolul al XVI-lea. În România, un rol important l-a avut Lazăr Șăineanu, considerat a fi pionierul cercetărilor în acest domeniu, concepția sa fiind preluată apoi de Iorgu Iordan, reprezentantul Școlii lingvistice ieșene.

În spațiul autohton, de-a lungul timpului, până la impunerea termenului definitiv de *argou*, se observă o evoluție semantică diferită a acestui concept. Stoichițoiu-Ichim (2005: 120) identifică în acest sens diferite sintagme: „dialectul pușcăriașilor și al cartoforilor de cafenele", „jargonul arestaților", „limba cârâitorilor", „șmechereasca".

Lexicul argotic românesc este atestat din 1860, odată cu publicarea unei liste de termeni de către N.T. Orășanu în *Coarnele lui Nichipercea*, reluată în 1861 în volumul *Întemniţările mele politice* (vezi Zafiu 2003: 581-589).

Perspectiva noastră asupra argoului are la bază caracteristicile acestuia, identificate de Vodiță (2012: 8-9): „cuvintele argotice dezvoltă un sens specific, propriu, rezultat, de obicei, fie prin modificarea sensului elementelor lexicale, fie din păstrarea sau schimbarea sensului cuvintelor împrumutate, fie unul nou creat, fie din sugestia elementelor deonomastice".

Argoul, în concepția noastră, ar putea fi definit ca fiind o întrepătrundere între limbajul standard, comun, general, considerat nucleu și un limbaj specializat, multivalent, în care cuvintele *apostilate* cu sens conotativ sunt utilizate pentru a disimula, atenua sau nuanța anumite intenții comunicaționale.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

6. Delimitări conceptuale

Delimitarea termenilor argotici de limbajul general s-a constatat a fi dificilă deoarece granița lingvistică dintre aceștia și termenii familiari, populari este foarte fină: „termenii argotici își pierd caracterul strict particular și pătrund în limbajul familiar" (Baciu Got 2006: 24).

Deși, inițial, sensul termenului *argou* a fost suprapus peste acela al lexemului *jargon*, astăzi, se încearcă o diferențiere între cele două concepte, delimitare care se dovedește a fi destul de dificil de realizat. Argoul este perceput ca fiind „o parte a limbajului popular" (Zafiu 2010: 22), deoarece aglutinează termeni din acest registru cu cei din aria familiară. Elementele argotice sunt create prin grefare lexico-semantică și stilistică.

Spre deosebire de argou, jargonul este caracterizat de grandilocvență și este definit prin stilul pretențios al limbajului.

7. Funcțiile argoului

O incursiune în bibliografia de specialitate relevă funcțiile dominante ale argoului: *criptică*[4]*, ludică* (François-Geiger 1991: 5-6), *tehnică*, *identitară* (Valdman 2000: 1188), *ermetică* și *dinamică* (Vodiță 2012: 9).

Rodica Zafiu (2010: 15-16) consideră *funcția identitară* un „mijloc de solidarizare și de diferențiere față de cei din afara comunității *underground*", fiind una dintre caracteristicile argoului adolescentin, folosit de tineri care sunt în căutarea unei identități, opusă lumii adulților.

Specific umană, „comunicarea este o neîncetată atribuire a eului propriu celuilalt" (Felecan 2015: 54). Acest lucru este cel mai evident în practicile verbale ale elevilor, deoarece aceștia reprezintă un grup social bine organizat, care, în mare măsură, nu își schimbă componența de-a lungul ciclurilor școlare. Tocmai de aceea, la nivelul clasei de elevi, se observă utilizarea unui limbaj comun, propriu, presărat de termeni noi, insoliți, a căror semnificație este cunoscută doar de ei. Această particularitate demonstrează coeziunea membrilor grupului respectiv.

Stoichițoiu-Ichim (2005: 133) observă că „argoul elevilor și studenților, al adolescenților, în general, se caracterizează printr-un pitoresc aparte, în care funcția criptologică este pusă în umbră de creativitatea lingvistică, fantezia și umorul[5], prin care se exprimă spiritul de frondă propriu vârstei".

Expresivitatea și *prospețimea* lingvistică, tipice structurilor argotice, utilizate în limbajul elevilor, traduc, în subsidiar, nevoia de a se alinia unei mode lingvistice și de a se integra într-un anumit grup social. Sensurile insolite a acestor inovații lexicale dovedesc creativitatea și expresivitatea, elemente caracteristice elevilor: „Teribilismul adolescentin, inadaptarea [...] se împletesc cu talentul, cu naturalețea și cu sinceritatea izvorâtă dintr-o minte curată și dintr-un suflet nepervertit încă de societate". (Felecan 2007: 248-249).

Funcția ludică și cea expresivă redimensionează argoul pe mai multe paliere: amuzament, ironie, persiflare. Considerăm că plăsmuirea și introducerea unor termeni argotici în limbajul elevilor accentuează nota ludică, veselă a vorbirii cotidiene a acestui grup reprezentativ, caracterizat de ingeniozitate, creativitate și umor.

[4]Zafiu (2010: 15-16) consideră că, inițial, funcția criptică era o marcă a lumii interlope, în timp ce, în prezent, „servește în primul rând solidarității și coeziunii".

[5]De altfel, umorul este specific nu doar tinerilor, ci întregului popor român, așa cum remarcă și Felecan (2009: 385): „Românii au o înclinație naturală înspre umor și au învățat să îl utilizeze fără menajamente în orice ocazie" (*trad. noastră*).
„Les Roumains ont une inclination naturelle vers l'humour et ils ont appris à l'utiliser sans pitié".

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

În acest context, funcția criptică devine subordonată celei ludice, care are la bază nevoia de amuzament a adolescenților.

Este evident faptul că, prin intermediul comunicării în mediul *online*, se anulează coordonatele deictice spațio-temporale. În aceste condiții, bariera dintre grupuri devine permeabilă, în sensul în care cuvintele proprii unui anumit grup migrează, cu ușurință, în vocabularul unor persoane din afara grupului.

8. Mecanisme de formare a argoului

Argoul este un limbaj instabil, o limbă vie care se îmbogățește mereu, se schimbă, se adaptează, se modelează în funcție de particularitățile grupului în care ia naștere.

Crearea argoului are loc prin diferite procedee. Stoichițoiu-Ichim (2005: 123) identifică trei modalități la care recurg creatorii de expresii argotice pentru a-și alcătui propriul vocabular: „termeni ai lexicului general, cărora li se modifică – în mod deliberat – fie semnificantul, fie semnificatul, împrumuturi din limbi străine sau creații lexicale proprii".

Caracteristica principală a unora dintre acești termeni neconvenționali, în speță a acelora care frapează prin valența ludico-expresivă, este dată de transgresarea limitelor registrului neoficial. Prin urmare, aceștia vor fi regăsiți ulterior în limbajul comun, general.

Interdependența argou-limbaj comun facilitează deducerea sensului expresiilor argotice dacă acestea sunt integrate într-un anumit context.

9. Schiță de tipologie a argoului în mediul școlar

Ne vom raporta în demersul analitic la clasificarea bipartită realizată de Dauzat (1929: 90) care delimitează, pe de o parte *schimbările de formă* (ce vizează, în opinia sa, compunerea, derivarea, abrevierea, redublările, metateza, anagrama), iar, pe de altă parte, *schimbările de sens* (sinonimia, perifraza, elipsa, metafora, eufemismele). Vom adapta această clasificare în funcție de realitatea oferită de corpus și ne vom limita, în articolul de față, doar la modificările semantice.

a. Schimbările de sens

Aspecte stilistico-semantice

- metafora/expresii metaforice
  - *țigani de mătase*, *țigani de laie* – acești termeni, în antiteză, fac diferența între populația romă, cu o situație materială bună și cei fără venit, situați la polul opus;
  - *copită* – folosit peiorativ pentru denumirea piciorului;
  - *conservă pe roți* – „mașină mică";
  - *a nu te mai ține balamalele* – „a nu mai putea sta pe picioare"(prin asocierea rolului genunchilor cu cel al balamalelor, care permit mobilitatea).
- metonimia
  - *a merge cu doiul*[6] – „a merge pe jos".
- pletora semantică[7]
  - *a sparge* – circulă, în limbajul elevilor, având o polisemie bogată: „a lovi" sau „a lăsa pe cineva fără cuvinte", „a impresiona".
- calamburul

[6] „Doiul" – face referire la cele două membre inferioare.
[7] Această sintagmă îi aparține lui Iorgu Iordan (vezi Stoichițoiu-Ichim 2005: 126).

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

- *organe genitive* – „organe genitale”.

➢ eufemismul

- *a se face de cacao* – „a se face de râs”.

b. Împrumuturile

Expresii mixte româno-engleze

Utilizarea abuzivă a anglicismelor în argou este motivată, pe de o parte, de necesitatea obținerii unui limbaj criptic, închis, ermetic, pentru a nu fi înțeleși de generația adultă, fără competențe de limba engleză, iar, pe de altă parte, datorită asumării unei mode lingvistice.

- *a da kick* – sensul de bază „a lovi cu piciorul în minge” s-a extins, iar sensul actual în argoul elevilor este „a da cu piciorul unei șanse,a eșua”;
- *a da seen* – „a citi mesajele de pe chat, fără a răspunde”;

Aceste sintagme, formate pe tipar tehnic, sunt folosite sub formă de reproș, deoarece, deși prezenți în cadrul conversațiilor, unii membri ai grupului nu intervin în discuție, sunt simpli martori conversaționali, membri pasivi. Acest lucru îi deranjează pe cei care sunt antrenați în interacțiunea verbală *online*, ceea ce le determină reacția și etichetele argotice.

- *a-și da un upgrade* – „a se pune la punct cu noutățile”;
- *a face un warm up* (pentru o petrecere) – „a se întâlni înaintea unei petreceri pentru a se pregăti”;
- *a fi tocilar hardcore* – „a învăța foarte mult”. Această expresie activează valența ironică; individualizează tipul de elev foarte conștiincios, acest adjectiv având rolul unui intensificator semantic;
- *rapeface* – „față de violator” – termenul este folosit și perceput prin prisma funcției ludice; deși în limba engleză expresia apare în două cuvinte distincte, în limbajul *online*, în virtutea celerității tipice comunicării virtuale, în argoul elevilor este preferată grafia monobloc.

c. Expresii argotice din limbajul elevilor

Corpusul nostru evidențiază faptul că o particularitate a argoului elevilor o reprezintă preferința pentru utilizarea expresiilor. Pentru a avea o perspectivă de ansamblu, le vom grupa în funcție de apartenența la un câmp lexico-semantic.

- **Câmpul semantic al manipulării/al înșelăciunii**
  - *a aburi*[8] *pe cineva* – „a convinge pe cineva prin mijloace mai puțin oneste”;
  - *a combina pe cineva* – „a determina pe cineva să înceapă o relație”;
  - *a da plasă* – „a înșela”;
  - *a vinde gogoși stricate* – „a minți”.
- **Câmpul semantic al sexualității/al obscenului**

O trăsătură distinctivă a cuvintelor argotice cu conotații obscene, preluate din anumite zone ale oralității populare, o constituie proliferarea unor serii sinonimice. Precizăm că acestea, prin resemantizare, în lectura argotică, se eliberează de stigmatul vulgarității și sunt percepute de către receptori, mai degrabă, ca niște jocuri de cuvinte, care au o tentă umoristico-ironică.

[8]Rodica Zafiu (2010: 87) afirmă că: „fumul, ceața și aburul sunt metafore cognitive ale vagului. [...] Verbul *a aburi*, cu sensul *a convinge fără argumente solide, prin vorbărie, adesea mincinoasă; a păcăli, a înșela* nu aparține nucleului dur al argoului; se situează mai curând în zona largă de interferență cu limbajul familiar”. Acest termen este înregistrat în dicționarele argotice, fiind regăsit și în alte medii, precum cel jurnalistic.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

- *a da rekt* – „a elimina” – prin asocierea cu eliminarea pe cale naturală a materiilor fecale;
- *a fi fumată* – „a nu mai prezenta interes”;
- *a rupe fâșul* – „a atrage atenția asupra sa”, „a stârni dorințe sexuale”;
- *a umbla cu toți penalii* – „a avea prieteni imorali”;
- *a-și da filme* – „a-și imagina”.

- **Câmpul semantic al beției/mahmurelii**
  - *a bea pe nașpa/pe moca* – „a bea pe gratis”;
  - *a da groapă* – „a bea dintr-o dată conținutul unui pahar”;
  - *a deraia* – „a nu merge drept din cauza beției”;
  - *a fi prăjit/ciocan/glonț/criptă* – „a fi beat”;
  - *a nu-i mai funcționa senzorii* – „a fi beat”;
  - *a nu-i mai merge parcarea* – „a nu se mai putea mișca de beat”;
  - *a pierde semnal* – „a fi beat”;
  - *a se face muci* – „a se îmbăta foarte tare”;
  - *a se rupe* – „a se îmbăta”;
  - *a i se rupe filmul* – „a-și pierde cunoștința din cauza beției”;
  - *a-i fi gata senzorii* – „a nu se mai putea ține pe picioare de beat”;
  - *a-și activa faza lungă* – „a fi beat”;
  - *a-și da totomeadă* – „a nu mai știi nimic din cauza beției”.
- **Câmpul semantic al prosperității**
  - *a fi bazat* – „a avea o stare materială bună” sau „a avea susținere din partea unei persoane influente”;
  - *a fi cu ventou* – „a fi cu mașină”(se observă utilizarea antonomazei: înlocuirea numelui comun *mașină* cu numele mărcii VW Vento).
- **Câmpul semantic al stărilor psihice/morale**
  - *a avea viruși pe creier* – „a nu fi normal”;
  - *a bea fotoghin* – „a-și pierde judecata”;
  - *a face râie* – „a fi nerăbdător”;
  - *a fi cu capul* – „a nu fi normal”;
  - *a fi dilău* – „a fi prost”;
  - *a fi miserupist* – „a fi nepăsător”(*miserupist* are la bază expresia argotică *mi se rupe* care are sensul „nu mă interesează”);
  - *a fi nașpa* – „a avea un caracter dezagreabil”;
  - *a fi prost de sparge pahare* – „a fi foarte prost”;
  - *a fi sub efectul legalelor* – „a se comporta ciudat, asemenea drogaților”;
  - *a nu avea toate țiglele pe casă* – „a suferi o dereglare psihică”;
  - *a o lua într-o alunecare* – „a fi delăsător”;
  - *a rupe* – „a stresa”;
  - *a suferi cu hăizașu* – „a avea probleme mentale”;
  - *a te face doi lei* – „a fi zgârcit”;
  - *a-i pica bujia* – „a-i veni o idee”.
- **Câmpul semantic al violenței**
  - *a da sketchu cuiva* – „a bate pe cineva”;
  - *a da topor* – „a (se) bate”;
  - *a torpila* (o ciorbă) – „a consuma o ciorbă cu poftă”;

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

- *a-și da omoruri* – „a se bate”.

- **Câmpul semantic al deprecierii**
  - *a avea față de cioban* – „a fi prost”;
  - *a fi aproape moartă* – „a fi bătrână și dezinteresată”;
  - *a fi bulangiu* – „a fi neserios”;
  - *a fi ciolodău* – „a fi necivilizat”;
  - *a fi gozer* – „a fi neserios”;
  - *a fi jale (despre o persoană)* – „a fi patetică, ridicolă, jalnică”;
  - *a fi japiță/panaramă/ptiroșcă/zdreanță* – „a fi o persoană imorală”;
  - *a fi pastă* – „a nu ști nimic”;
  - *a fi scoși din epoca mezozoică* – „a fi demodați”.
- **Câmpul semantic al superlativului**
  - *a fi beton* – „a arăta foarte bine/a fi foarte bun”;
  - *a fi bunoc/bunoacă* – „a arăta bine”;
  - *a fi ca nutella pe felie* – „a fi dulce, apreciat și dorit”;
  - *a fi criminală* – „a arăta foarte bine”;
  - *bulan* – utilizat cu sens admirativ – „super”;
  - *ce chill e!* – „a arăta foarte bine”; expresia conține și un cuvânt englezesc, folosit cu sens admirativ – *killer* –, a cărui ortografie este adaptată la limba română;
  - *cel mai piesă* – „a fi cel mai bun”;
  - *lacrimă* – folosit cu sens aprobator – „a fi de acord”.
- **Câmpul semantic al ironiei**
  - *a da dume* – „a spune glume”;
  - *a face caterincă* – „a lua în derâdere”;
  - *a i se lua gazul și a trebui adusă butelia* – „a nu mai avea aer de atâta râs”.
- **Câmpul semantic al injuriilor**

Expresiile încadrate în acest câmp semantic au funcție eufemistică prin rolul lor de a atenua duritatea exprimării.

- *a fi apă la bile* – „a se speria”;
- *du-te în pana mea* – expresie cu conotație sexuală;
- *mă frec în tine* – verbul *a se freca* are conotație sexuală;
- *trag în ceva/cineva* – în acest caz, expresia are valoare conotativă; se observă că verbul *a trage* intră în componența a numeroase expresii argotice (*a trage în piept* – „a fuma”, *a trage de clopot* – în acest caz *clopot* fiind echivalent al *organului genital masculin, a trage la măsea* – „a bea”, *a trage în parcare* – „a se odihni”).

10. Concluzii

În urma realizării studiului nostru am observat utilizarea frecventă în rândul elevilor a acestui tip de limbaj nonstandard, argoul. Factorul *vârstă* se reflectă în modul de alcătuire și selectare a termenilor care fac parte din acest limbaj. Astfel, se remarcă o diferență între limbajul utilizat de elevii din ciclul gimnazial și cel al adolescenților, liceenilor, care este mai nuanțat. În cadrul fiecărui grup, se observă că mimetismul lingvistic joacă un rol foarte important în ceea ce privește integrarea socială.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

Observația directă și analiza răspunsurilor elevilor din ciclul primar la întrebările din chestionar relevă faptul că, în clasele mici, utilizarea argoului este mai puțin întâlnită. La nivel gimnazial, dar, mai ales, liceal, deși unii termeni argotici nu sunt utilizați de toți elevii, aceștia cunosc sensurile multor expresii ale acestui tip de limbaj particular ce se dezvoltă odată cu vârsta.

Rodica Zafiu (2010: 17) afirmă că „e aproape imposibil ca argoul să apară în mediul rural tradițional", în opinia ei acest tip de limbaj fiind „o varietate lingvistică urbană", care „presupune o ierarhie socială și o anumită mobilitate a persoanelor, dezvoltându-se în aglomerări spontane sau impuse".

În urma realizării studiul nostru, am constatat că, în școlile rurale, elevii folosesc termeni argotici, deși acest tip de vocabular nu este atât de fructuos ca cel regăsit în mediul școlar urban. Acest lucru este posibil datorită unei relații de dependență, stabilită între elevi și noile tehnologii. Termenii argotici migrează foarte rapid și ușor dintr-un mediu geografic în altul, datorită facilității de comunicare, specifică internetului. Expresiile argotice cu impact puternic sunt adoptate și utilizate și la nivelul altor grupuri. Astfel, durata de viață a acestor inovații lexicale este variabilă deoarece depinde, în mare măsură, de gradul de expresivitate.

Atât în mediul urban, cât și în cel rural, „configurația lingvistico-expresivă a argoului elevilor este condiționată, în principal, de vârsta vorbitorilor, dar un rol important în stabilirea identității acestei variante specializate de realizare a normei argotice îl au și alte variabile sociolingvistice: sexul, anturajul (engl. *peer-group*), mediul social din care provine vorbitorul, prestigiul și natura școlii pe care acesta o frecventează etc." (Milică 2009: 122).

În cadrul cercetării noastre am observat un comportament lingvistic interesant în ceea ce privește utilizarea argoului, raportat la variabila *sex*. Astfel, putem numi fetele, *utilizatori pasivi*, în sensul în care, deși cunosc semnificația expresiilor menționate la fel de bine ca băieții, ele le folosesc mai puțin în vorbirea curentă. Acest lucru ne confirmă rezultatele studiilor anterioare în domeniu, conform cărora argoul a fi mai degrabă o caracteristică masculină.

Una dintre premisele de la care am pornit în cercetarea noastră, aceea referitoare la nivelul de cultură al elevilor care ar fi corelabil cu gradul de utilizare a termenilor argotici, nu a fost validată de rezultatele studiului. Acestea indică, în mod surprinzător, faptul că și elevii cu rezultate bune și foarte bune, proveniți din familii cu un statut social respectabil, utilizează frecvent termeni argotici și expresii tabu.

În urma clasificării termenilor argotici, am remarcat, la nivel lexical, prezența unui număr impresionant de termeni adoptați/adaptați din limba engleză. Compartimentul lingvistico-semantic al argoului este atipic, iar intențiile cripto-ludice trădează o anumită dezinvoltură lingvistică.

BIBLIOGRAPHY

Allen, I. L., 2001, *Slang: Sociology* în *Concise Encyclopedia of Sociolinguistics*, (ed. Rajend Mesthrie), New York, Editura Elsevier, p. 265-270.

Baciu Got, Miorița 2006, *Argoul românesc: abatere de la normă și expresivitate*, București, Editura Corint.

Dauzat, Albert, 1929, *Les argots. Caractère, évolution, influence*, Paris, Editura Delagrave.

Dicționar de argou online,http://www.123urban.ro/def/argou (accesat în noiembrie).

Felecan, Daiana, Oliviu Felecan, 2009, *La satire politique post-communiste illustreé par les sobriquets des politiciens roumains*, în *Proceedings of the 23rd International Congress of Onomastic Sciences*, Toronto, Canada, York University, p. 385-390,

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)

http://yorkspace.library.yorku.ca/xmlui/bitstream/handle/10315/3969/icos23_385.pdf?sequence=1&isAllowed=y(accesat în noiembrie 2016).

Felecan, Daiana, 2015, *Sens lingvistic în „semnul estetic”* în *Buletin Ştiinţific,* Fascicula Filologie, seria A, vol. XXIV, p. 47-61, Baia Mare, Editura Universităţii de Nord din Baia Mare.

Felecan, Oliviu, 2007, *Stilul și limbajul tinerilor din presa scrisă maramureșeană*, în *Stil și limbaj în massmedia din România*, (coord. Ilie Rad), Iași, Editura Polirom, p. 247-280.

François-Geiger, Denise, 1991, *Panorama des argots contemporains*, în *Parlures argotiques,* vol. 90.1, p. 5-9, Paris, Editura Larousse.

Grand dictionnaire terminologique, 2002, Governement of Quebec, Office Québécois de la Langue Française, http://www.granddictionnaire.com (accesat în perioada august-noiembrie 2016).

Guiraud, Pierre, 1973, *l'Argot* în *Que sais-je?*, Paris, Editura Presses Universitaires de France.

Iordan, Iorgu, 1975, *Stilistica limbii române*, București, Editura Științifică.

Labov, William, 1977, *La langue des paumés*, în *Actes de la recherche en sciences sociales*, 17.1, p. 113-129, http://www.persee.fr/doc/arss_0335-5322_1977_num_17_1_2579 (accesat în 12.11.2016).

Marian, Claudia, Mihaela Munteanu, 2007, *La dynamique des échanges verbaux agressifs des élèves selon l'âge et le sexe – incidences et déterminacions*, în *Buletin Științific*, Seria A, Fascicula Pedagogie – Psihologie – Didactica Specialității, vol. XVII, Baia Mare, Editura Universității de Nord, p.88-95.

Milică, Ioan, 2009, *Expresivitatea argoului*, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”.

Nagy, Rodica, 2015, *Dicționar de analiză a discursului*, Iași, Institutul European.

Stoichiţoiu-Ichim, Adriana, 2005, *Vocabularul limbii române actuale. Dinamică. Influenţe. Creativitate*, Bucureşti, Editura ALL.

Tohăneanu, G. I., 1977, *Argoul ostășesc*, în *Orizont*, 28.5, p.4.

Valdman, Albert, 2000, *La Langue des faubourgs et des banlieues: de l'argot au français populaire*, în *The French Review*, 73.6, p. 1179-1192.

Vodiță, Daniela Eugenia, 2012, *Argoul în limba română actuală*, București, Editura Universitară.

Zafiu, Rodica, 2001, *Diversitate stilistică*, București, Editura Universității, http://server1.docfoc.us/uploads/Z2015/12/30/h5KdLPOWiH/1792a3e984032d85feb4870af0b2a8c7.pdf (accesat în noiembrie 2016).

Zafiu, Rodica, 2003, *Păsărească*: *atestări şi interpretări ale limbajelor ludice şi secrete*, în *Limba română*, nr. 5-6, p. 581-589, http://www.unibuc.ro/prof/zafiu_r/docs/res/2011febpasareasca_pagini_581_589_bd_560778.pdf(accesat în noiembrie 2016).

Zafiu, Rodica, 2010, *101 cuvinte argotice*, București, Editura Humanitas.

Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2017, e-ISBN: 978-606-8624-01-3

BDD-V4098 © 2017 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:57:39 UTC)